

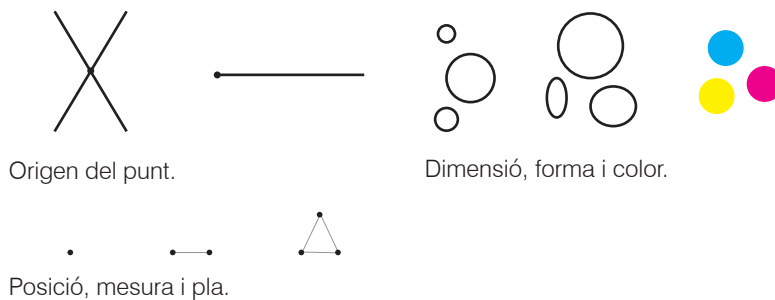
ELEMENTS CONFIGURATIUS DEL LENGUATGE VISUAL

PUNT, LÍNIA, PLA.

· El punt: es defineix com el lloc geomètric on es tallen dos rectes i com l'origen d'una línia, per tant, en aquest sentit, el punt és un ens abstracte. Pel que fa al seu aspecte gràfic, es tracta de l'element icònic més simple, i les propietats que el defineixen són la dimensió, la forma i el color.

Com que les possibilitats de variació d'aquestes propietats són innumerables, el punt, per si mateixa, pot complir perfectament qualsevol funció plàstica i constituir-se com un element compositiu que provoca pesos i tensions visuals.

Així doncs, en situar un punt en l'espai s'indica posició, amb dos punts s'indica una mesura o una direcció, amb tres punts es defineix un pla i, a l'agrupar-se, es creen entramats i diferents centres d'atenció.

El punt com a element compositiu.

· La línia: es defineix com la intersecció de dos plànols i la marca que deixaria un punt en desplaçar-se per una superfície. Per tant, en aquest sentit, la línia té la capacitat de delimitar espais i crear vectors de direcció.

Així mateix, és un element polivalent, ja que, igual que el punt, les propietats que la defineixen permeten variacions innumerables.

Un bon exemple d'ús de la línia com a element compositiu és el que ha fet d'ella l'escultor valencià Andreu Alfaro, amb obres com «La línia i la corba».

Línia com a element compositiu.

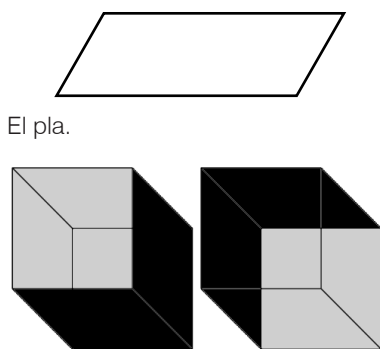
La línia i la corba.

· El pla: es defineix com la superfície generada pel moviment d'una línia, per tant, com a element icònic, té naturalesa espacial i porta implícit l'atribut de bidimensionalitat.

Pel que fa a la composició, el pla, variant les seues propietats, dona lloc a una gran varietat d'efectes, sent la il·lusió de profunditat el més significatiu.

Tanmateix, d'una forma plana es pot generar volum, quan s'uneixen diversos plans. Açò últim s'identifica amb l'arquitectura i l'escultura.

Un bon exemple de la utilització del pla en l'escultura és el que fa d'ell Alexandre Calder, conegut com l'artista que dibuixava en l'aire, perquè les seues escultures són un conjunt de figures molt primes.

El pla.

Il·lusió de profunditat.

Escultura d'Alexandre Calder.

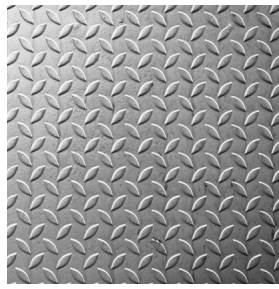
Pla com a element compositiu.

TEXTURA

La textura es defineix com l'aparença externa d'una superfície. Les textures poden classificar-se segons el seu origen en naturals o artificials. També, segons la seua configuració, poden ser: tàctils, per exemple, un gravat sobre metall; o visuals, per exemple un full quadriculat.

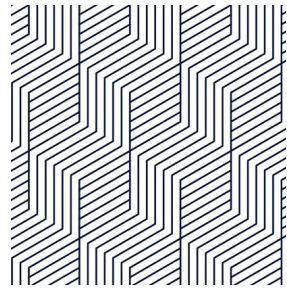
Textura natural.

Textura artificial.

Textura tàtil.

Textura visual.